

گزارش

جزئیاتی از عملیات دستگیری مادورو عبور نامرئی کماندوها از سد پدافند روسی

شرق: عملیاتی که از ماه‌ها پیش روی ماکت‌های شبیه‌سازی‌شده تمرین شده بود، سرانجام با دستور «موفق باشید و به امید خدا» از اتاق جنگ مارالاکو کلید خورد تا رئیس‌جمهور ونزوئلا را با چشم‌بند و دست‌بند به عرشه ناو آمریکایی منتقل کند. این پایان دراماتیکی برای نیکلاس مادورو، نتیجه ماه‌ها برنامه‌ریزی پیچیده بود که ساعت هشت شب جمعه به وقت کاراکاس وارد فاز اجرایی شد. در حالی که بمب‌افکن‌های بی-۱ از پایگاه هوایی دایس در تگزاس برمی‌خاستند، حدود ۱۵۰ پرنده نظامی دیگر از ۲۰ پایگاه در سراسر نیکره غربی به آسمان پیوستند. دونالد ترامپ ساعت ۱۱:۴۶ شب، چراغ سبز نهایی را برای حرکت به سمت «منطقه هدف» صادر کرد؛ دستوری که نه‌فقط یک عملیات نظامی، بلکه پیامی روشن به متحدان مادورو در منطقه بود.

ژنرال دن کین، رئیس ستاد مشترک ارتش تأیید کرد که شرایط جوی در لحظات آخر به شکل معجزه‌آسایی تغییر کرد و مسیری را گشود که فقط زنده‌ترین خلبانان جهان قادر به عبور از آن بودند. نیروهای عملیات ویژه با پشتیبانی تمام شاخه‌های نظامی و اطلاعاتی آمریکا، از عرشه ناوها و پایگاه‌های زمینی به سمت پایتخت ونزوئلا سرازیر شدند. حوالی ساعت دو بامداد، بخش‌های بزرگی از کاراکاس در خاموشی مطلق فرو رفت؛ تاکتیکی که ترامپ آن را «تاریک و مرگبار» توصیف کرد تا چتر دفاعی حکومت ونزوئلا و پدافندهای روسی را فلج کند.

شکار در ۴۷ ثانیه

هم‌زمان که جنگنده‌های آمریکایی زیرساخت‌های حیاتی، پایگاه‌های هوایی و بندر لا گولورا را می‌کوبیدند تا مسیر را برای بالگردهای ارتفاع پایین هموار کنند، نیروهای ویژه به اقامتگاه مادورو نزدیک شدند. این نیروها که پیش‌تر در ماکتی دقیق از خانه مادورو –شامل تمام گاوآندوق‌ها و درهای فولادی– تمرین کرده بودند، برای هر سناریویی آماده بودند. تیم عملیاتی حتی مشعل‌های برش را برای عبور از درهای تقویت‌شده فولادی همراه داشتند. با رسیدن نیروها به زمین در ساعت ۲:۰۱ بامداد، مادورو و همسرش، سیلیا فلورس تلاش کردند به اتاق امنی با درهای فولادی پناه ببرند، اما سرعت عمل کماندوهای آمریکایی مانع شد. دونالد ترامپ در مصاحبه‌ای با فاکس نیوز گفت نیروهایش فقط در «۴۷ ثانیه» توانستند سد دفاعی را بشکنند و او را قبل از رسیدن به پناهگاهش بازداشت کنند.

در جریان درگیری‌ها در مجتمع نظامی «فورت تیونا» و مناطق اطراف، صدای انفجارها با پایتخت را لرزاند و ویدئوهای منتشرشده توسط ساکنان، بالگردهایی را نشان می‌داد که در ارتفاع پایین بر فراز شهر مانور می‌دادند. طبق گزارش‌ها هیچ نیروی آمریکایی جان خود را در دست نداد و فقط شنش نفر مجروح شدند.

مسیر طولانی تا منتهن

ساعت ۴:۲۹ صبح، تیم استخراج با «افراد تحت تعقیب» دوباره روی آب بود. مادورو و همسرش ابتدا به ناو تهاجمی یواس‌اس ایو جیما منتقل شدند. تصویر منتشرشده در شبکه اجتماعی تروث‌سوشال، مادورو را با چشم‌بند روی عرشه این ناو نشان می‌داد.

زوج بازداشت‌شده سپس به خلیج گوانتانامو در کوبا منتقل شدند؛ جایی که یک هواپیمای ۷۵۷ آف‌بی‌ای منتظر بود تا آنها را برای تفهیم اتهام به خاک آمریکا برساند. هواپیما بعداًظهر شنبه در فرودگاه استوارت در شمال نیویورک به زمین نشست و مادورو بلافاصله با بالگرد به منتهن و سپس به بازداشتگاه متریوپولیتن بروکلین منتقل شد. او اکنون با کیفرخواستی سنگین در دادگاه فدرال منطقه جنوبی نیویورک روبه‌رو است که اتهامات آن شامل ترویسیم، مواد مخدر و توطئه برای واردات کواکائین است.

سایه‌های سیا در کاراکاس

موفقیت این عملیات فقط مدیون قدرت آتش نیروی هوایی نبود، بلکه حاصل ماه‌ها نفوذ اطلاعاتی خاموش در عمق خاک ونزوئلا بود. یک تیم کوچک از ماموران سیا از ماه اگوست در کاراکاس مستقر شده بودند و با زیر نظر گرفتن دقیق «الگوی زندگی» مادورو، زمین‌بازی را برای لحظه صفر آماده می‌کردند. طبق گفته منابع آگاه به اسکسیوس، این تیم اطلاعاتی به جزئیاتی باورنکردنی از زندگی روزمره مادورو دست یافته بود؛ از غذاهایی که می‌خورد و لباس‌هایی که می‌پوشید تا برنامه دقیق سفرهایش و حتی وضعیت حیوانات خانگی‌اش. این اشراف اطلاعاتی باعث شد عملیات دستگیری «بدون نقص» و با کمترین ضریب خطا اجرا شود. هم‌زمان که دیپلمات‌ها در واشنگتن مشغول لفاظی بودند، این تیم در میدان عمل مشغول شناسایی حفره‌های امنیتی در دژ مادورو بود.

محاصره دریایی و ناو مادر

در فاز اجرایی، گستردگی تجهیزات به کار گرفته‌شده حیرت‌انگیز بود. علاوه بر ناو ایو جیما که در ۱۶۰کیلومتری ساحل پهلو گرفته بود، دستکم هفت شناور رزمی دیگر نیروی دریایی در عملیات شرکت داشتند. یکی از مهره‌های کلیدی در این آرایش دریایی، کشتی «اموی اوشن تریدر» بود؛ یک شناور پشتیبانیی عملیات ویژه که به‌عنوان «ناو مادر» عمل می‌کرد و سکوی متحرک برای پرواز بالگردها، پهپادها و اعزام قایق‌های تندرو به سمت ساحل بود. چهار شناور دیگر مجهز به موشک‌های دوربرد نیز در منطقه حضور داشتند تا در صورت مداخله نیروهای وفادار به حکومت، آتش سنگین فراهم کنند. در آسمان، بالگردهای حامل «نیروی استخراج» با پرواز در ارتفاع بسیار پایین– فقط حدود ۳۰ متر بالاتر از سطح دریای کارائیب– خود را از دید رادارها پنهان می‌کردند، در حالی که لایه‌ای از جگنده‌ها و پهپادها در ارتفاع بالا چتر حمایتی را تشکیل داده بودند. هم‌زمان با نزدیک‌شدن بالگردها به هدف، سامانه‌های پدافند هوایی در مسیر آنها یکی پس از دیگری منهدم شدند تا تارهورنی امن برای ورود و خروج تیم‌ها باز شود.

شرق: طلای سیاه ونزوئلا که روزگاری به دلیل وضع تحریم‌های اقتصادی اهرم فشار واشنگتن علیه کاراکاس بود، اکنون به پروژه عظیم بازسازی از طرف شرکت‌های نفتی آمریکایی و اروپایی بدل می‌شود؛ چرخشی استراتژیک برای احیای اقتصادی که حیات و مامتش به این بشکه‌های نفت وابسته است. نفت ونزوئلا سال‌هاست در کانون جنگ فرسایشی ایالات متحده علیه نیکلاس مادورو سوسیالیست قرار داشت. دولت‌های مختلف آمریکا از این صادرات حیاتی این کشور به‌عنوان اهرم فشار استفاده کردند؛ ابتدا با تحریم‌های نفتی ۲۰۱۹ و به‌تازگی با محاصره دریایی نفتکش‌ها در روزهای منتهی به حملات هوایی و دستگیری مادورو. هرچند ونزوئلا دیگر آن برقدرت نفتی سابق نیست، اما ذخایر عظیمش کلید حیاتی بازسازی اقتصاد ویران‌شده این کشور محسوب می‌شود. پس از آنکه نیروهای آمریکایی مادورو و همسرش سیلیا فلورس را در ساعات اولیه سوم ژانویه دستگیر کردند، دونالد ترامپ بی‌پرده اعلام کرد ایالات متحده تا زمان انتقال قدرت، فرمان اداره کشور را در دست خواهد گرفت؛ هرچند هنوز سازوکار دقیق این کنترل مشخص نیست. ترامپ همچنین وعده داد که آمریکا صنعت نفت ونزوئلا را از نو «خواهد ساخت».

سقوط سهم کاراکاس در بازار جهانی

با اینکه ونزوئلا روی یکی از بزرگ‌ترین ذخایر نفتی جهان نیست، وزن آن در بازارهای جهانی از سال ۲۰۱۵ به‌شدت سقوط کرده است. تولید فقلی نفت روی عدد تقریبی یک میلیون بشکه در روز می‌چرخد؛ یعنی یک‌سوم دوران طلایی دهه ۹۰ و کمتر از یک درصد کل تولید جهانی نفت. امروز، شریان حیاتی صادرات این نفت به سمت چین جریان دارد. به گزارش بلومبرگ، مناج آگاه می‌گویند حملات هوایی آمریکا آسیبی به ترمینال اصلی نفتی در «خوزه» پالایشگاه «اموی» و کمربند نفتی سنگین «اورینوکو»– که قلب تولید این کشور است– نرسانده است. محاصره دریایی اخیر نفتکش‌های تحریم‌شده نیز شوک قیمتی خاصی به بازار جهانی وارد نکرد؛ هرچند مسیر بسیاری از نفتکش‌ها را برای فرار از توقیف تغییر داد. اما این محاصره فنی ضربه فنی کاری زد؛ قطع ورود «نفثا» (Naphtha). این ماده ترکیبی برای رقیق‌سازی و انتقال نفت فوق‌سنگین و لجن‌مانند ونزوئلا حیاتی است. در روزهای قبل از حمله نهایی و دستگیری مادورو، بارگیری نفت خام و واردات نفتا عملاً فلج شده بود. با پرشدن مخازن ذخیره‌سازی از نفت فروش‌ترفته، کاراکاس مجبور شد شیرفلکه جاهه‌ها را ببندد و تولید را تعلیق کند. دریایی صادرات نفت ونزوئلا در سال‌های اخیر به یک بازی موش و گربه تبدیل شده است. بسیاری از نفتکش‌ها با یکی‌برداری از تاکتیک‌های متحdan ونزوئلا، در آب‌های این کشور می‌کنند و موقعیت خود را جعلی یا خاموش می‌کنند و محموله‌ها را مخفیانه به دریا و با روش کشتی به کشتی‌جابه‌جا می‌کنند. با تمام این ترفندها، تخمین زده می‌شد که ونزوئلا نهایتاً روزانه بین ۵۰۰ تا ۸۰۰ هزار بشکه صادرات داشته باشد. بازار جهانی نفت فعلاً با مازاد عرضه روبه‌رو است و این وضعیت تا اوایل امسال ادامه خواهد داشت؛ بنابراین بازار ظرفیت جذب هرگونه اختلال در تولید ونزوئلا را دارد. البته احیای صنعت نفت این کشور در درازمدت نفت زیادی را روانه بازار خواهد کرد، اما رسیدن به آن نقطه نیازمند سال‌ها زمان و تزریق میلیاردها دلار سرمایه است. این عرضه اضافی، خبر خوشی برای پالایشگاه‌های آمریکایی است که خوراک مورد علاقه‌شان نفت سنگین ونزوئلا برای تولید آسفالت و سایر فراورده‌هاست.

بازگشت غول‌های نفتی به خانه

ترامپ در کنفرانس خبری پس از دستگیری مادورو، صریحاًاعلام کرد که برنامه آمریکا برای اداره ونزوئلا شامل اعزام غول‌های نفتی ایالات متحده به این کشور است. او گفت: «ما شرکت‌های نفتی بسیار بزرگ آمریکایی را خواهیم داشت، بزرگ‌ترین‌ها در جهان که وارد ونزوئلا شوند، میلیاردها دلار هزینه کنند، زیرساخت‌های به‌شدت ویران را تعمیر کنند و شروع به درآمدزایی برای کشور کنند». رئیس‌جمهور آمریکا تأکید کرد که انگیزه اصلی‌اش برای برکناری

سقوط مادورو و رقابت نفس‌گیر برای تصاحب بزرگ‌ترین ذخایر اثبات‌شده نفت جهان

بازگشت سلاطین نفت به ونزوئلا

مادورو، این باور بود که رهبران ونزوئلا سرمایه‌گذاری‌های انرژی آمریکا را «زدیده‌اند». ترامپ با ادبیاتی تند گفت: «ما صنعت نفت ونزوئلا را با استعداد، انگیزه و مهارت آمریکایی بنا کردیم و حکومت سوسیالیست در دولت‌های قبلی آن را از ما زدیده؛ آن‌هم با زور. این یکی از بزرگ‌ترین سرقت‌های اموال آمریکایی در تاریخ کشور ما بود». پیش از این، مقامات آمریکایی مدعی بودند هدف کمپین نظامی در دریای کارائیب، صرفاً مختل‌کردن قاچاق مواد مخدر است. استدلال دولت ترامپ این بود که توقیف نفتکش‌ها و جریمه حمل‌کنندگان، شریان مالی کارتل‌های مواد مخدر را قطع می‌کند.

میراث یک قرن

معماران اصلی صنعت نفت ونزوئلا از یک قرن پیش، شرکت‌های آمریکایی بودند که این کشور را به یکی از تأمین‌کنندگان اصلی نفت ایالات متحده بدل کردند. ونزوئلا حتی در سال ۱۹۶۰ یکی از بنیان‌گذاران اوپک شد. این صنعت در میانه دهه ۷۰ ملی شد، اما در دهه ۹۰ در‌ها را دوباره به روی سرمایه خارجی باز کرد. اما هوگو چاوز، سلف پرنفوذ مادورو، ورق را برگرداند و در سال ۲۰۰۷ پروژه‌های عظیم شرکت‌های آمریکایی را مصادره کرد. غول‌هایی مثل «اکسون موبیل» و «کونوکو فیلیپس» از کشور–خارج شدند و بعداً در دادگاه‌های داری بین‌المللی احکام سنگینی بابت غرامت گرفتند. در این میان، تنها «شورون» (Chevron) بود که در ونزوئلا ماند. این شرکت مستقر در هیوستون، اکنون با مجوزی محدود از خزانه‌داری آمریکا در چهار پروژه مشترک با شرکت دولتی نفت ونزوئلا (PDVSA) حضور دارد و مسئول تولید حدود یک چهارم نفت این کشور است. هم‌زمان با عملیات نظامی، شورون اعلام کرد تمرکزش بر «ایمنی کارکنان و تمامیت درایی‌ها» است و همچنان در «انطباق کامل با قوانین» فعالیت می‌کند.

تفص مصنوعی چین با کشتی‌های اراج

چین نقش پررنگی در زنده نگه‌داشتن صنعت نفت ونزوئلا داشته است. شرکت دولتی CNPC چین در یک شراکت

جهان در شوک دستگیری مادورو

شرق: تصویر نیکلاس مادورو با چشم‌بند و دست‌بند در مسیر نیویورک، یادآور حمله ۳۷ سال پیش به پاناما و دستگیری مانوئل نوریگاست؛ شوکی بزرگ به کاراکاس و متحداش و پیامی روشن از واشنگتن علیه آنچه «نارکوتروریست‌ها» خوانده است. مادورو ۶۳ساله که در سال ۲۰۲۰ به توطئه نارکوتروریسم متهم شده بود و در دادگاه نیویورک پرونده‌ای علیه او باز شده، اکنون در مرکز بازداشت «متریوپولیتن» در بروکلین شب را به صبح می‌رساند. درحالی‌که ترامپ اعلام کرده واشنگتن کنترل این کشور را تا زمان «انتقال قدرت» در دست می‌گیرد، شورای امنیت سازمان ملل برای بررسی این «بدعت خطرناک» آمریکا تشکیل جلسه می‌دهد و خیابان‌های کاراکاس شاهد هجوم مردم برای ذخیره غذا و سوخت است. پکن و مسکو، حامیان سنتی کاراکاس، واکنش نشان دادند. وزارت خارجه چین با محکوم‌کردن این رفتار آمریکایی، آن را نقض فاحش قوانین بین‌المللی و حاکمیت ونزوئلا دانست. مادورو ۶۳ساله که به اتهام نارکوتروریسم در بازداشت است، باید دوشنبه در دادگاه فدرال حاضر شود. اما در کاراکاس، ابهام درباره چگونگی اجرای طرح ترامپ برای «اداره کشور» موج می‌زند. دادگاه عالی ونزوئلا به دلسی رودریگز، معاون مادورو، حکم داده تا ریاست‌جمهوری موقت را بر عهده بگیرد، درحالی‌که سربازان در بخش‌هایی از پایتخت گشت می‌زنند و مخالفان حکومت مادورو از ترس سرکوب، در جشن گرفتن محتاط هستند. دونالد ترامپ اعلام کرده ایالات متحده فعلاًمدیریت این کشور، ۳۰ میلیونی و ذخایر نفتی آن را– که بزرگ‌ترین در جهان است– بر عهده خواهد گرفت. رئیس‌جمهور آمریکا وعده داد که به‌عنوان بخشی از این تصاحب، شرکت‌های بزرگ نفتی ایالات متحده به ونزوئلا بازخواهند گشت تا زیرساخت‌های نفتی به‌شدت تخریب‌شده را بازسازی کنند؛ هرچند کارشناسان هشدار می‌دهند این فرایند سال‌ها زمان می‌برد. در همین حال، در یک چرخش سیاسی سرد برای ایویزیسیون، ترامپ ایده واگذاری قدرت به ماریا کورینا ماچادو، برنده جایزه صلح نوبل را رد کرد و گفت او فاقد حمایت لازم در داخل ونزوئلاست. این موضع‌گیری احتمالاً باعث ناامیدی بخشی از دیاسپورای ونزوئلا شد که امیدوار بودند پیروز واقعی انتخابات ۲۰۲۴ قدرت را بعد از سقوط مادورو در دست بگیرد. در کاراکاس، دلسی رودریگز، معاون مادورو که به حکم دیوان عالی، ریاست‌جمهوری موقت را بر عهده گرفته است، با لحنی مبارزه‌جویانه گفت: «ونزوئلا تنها یک رئیس‌جمهور دارد و نام او نیکلاس مادورو است». بااین‌حال بعید به نظر می‌رسد حضور رودریگز یا هر فرد دیگر در رأس قدرت بدون چراغ سبز کاخ سفید انجام شود. از یک سو، متحdan مادورو، برخی رهبران غربی و دموکرات‌های کنگره درباره مشروعیت قانونی ربودن رئیس‌دولت یک کشور خارجی ابراز تردید کرده‌اند. از سوی دیگر، موجی از شادی در میان مهاجران ونزوئلایی که از سرکوب حکومت و فروپاشی اقتصاد سوسیالیستی ونزوئلا در مدت بیش از دو دهه اخیر کریخته بودند، به راه افتاده است.

طولانی‌مدت با شرکت دولتی نفت ونزوئلا قرار دارد. کاراکاس اکثر نفت خود را –معمولاً از طریق واسطه‌ها– به چین می‌فرستد. بخش اعظم این صادرات صرفاً بابت تسویه میلیاردها دلار وامی است که چین با پشتوانه نفت به ونزوئلا داده و حالا بشکه‌ها را با تخفیف‌های گزاف دریافت می‌کند. آمریکا به‌تازگی فشار را با تحریم شرکت‌ها و کشتی‌های چینی طرف معامله با ونزوئلا افزایش داد. شورون همواره استدلال کرده که حضورش در ونزوئلا، سدی در برابر نفوذ چین و دشمنان آمریکاست. بااین‌حال، حتی زمانی که در دوره اول ترامپ فعالیت شرکت‌های آمریکایی به حداقل رسید، چینی‌ها حضور میدانی خود را چندان گسترش ندادند. سرنگونی مادورو خشم پکن را هم برانگیخت. چین در بیانیه‌ای تند اعلام کرد: «چین اقدامات هژمونیکي از سوی آمریکا نقض فاحش قوانین بین‌المللی و حاکمیت ونزوئلاست و صلح آمریکای لاتین را تهدید می‌کند. چین قاطعانه مخالف این اقدامات است». ونزوئلا نفت خود را با «کشتی‌های ارواح» (اقدامی پیچیده برای پنهان‌سازی مبدأ) صادر می‌کند و چین این محموله‌ها را از طریق پالایشگاه‌های مستقل کوچک موسوم به «قوری‌ها» (Teapots) –عمدتاً در استان شاندونگ– می‌بلعد.

وضعیت لرزان شرکت‌های اروپایی و روسی

علاوه بر آمریکا و چین، پای شرکت‌های اروپایی هم در میان است. «ریسل» اسپانیا، «انی» ایتالیا و «مانوئل اند بروم» فرانسه همچنان در ونزوئلا فعال هستند. برخی دیگر مثل «توتال انرژی» عطای کار را به لقایش بخشیدند و رفتند. «شل» نیز در سال‌های اخیر سودای بازگشت برای بهره‌برداری از منابع گازی را داشته است. اما روسیه بازی متفاوتی کرد؛ شرکت دولتی «روس‌نفت» دارایی‌هایش را به یک شرکت واسطه غیرتخریمی منتقل کرد تا از تیغ تحریم‌مف‌اف‌رار باشد. هند و شرکت «ریلاینس» که زمانی مشتری پروپاقرص نفت ونزوئلا بود، در سال‌های اخیر از ترس جریمه‌های آمریکا عقب نشستند.

سقوط آزاد تولید و ویرانی زیرساخت

تولید نفت خام ونزوئلا در مقایسه با روزهای اوج اواخر دهه ۹۰ (با ۳.۲ میلیون بشکه در روز)، بیش از ۷۰ درصد سقوط کرده است. این کشور که روزی غول انرژی بود، حالا به رتبه ۲۱ جهان تنزل یافته است. حتی در سطح منطقه‌ای، همسایگانی مثل «گویان» و آرتائتین با نفت شیل در حال سبقت‌گرفتن از ونزوئلا هستند. با تمام‌این ویرانی‌ها، همچنان ۹۵ درصد درآمد ارزی کاراکاس به همین شیرهای نفتی زنگ‌زده وابسته است.

مدیریت ایدئولوژیک چاوز

فروپاشی نفت ونزوئلا ریشه در اوایل دهه ۲۰۰۰ دارد؛ زمانی که انقلاب ایدئولوژیک چاوز، چنگال دولت را بر گل‌گواه صنعت سفت‌تر کرد. چاوز با برچیدن سیستم شایسته‌سالار شرکت دولتی نفت ونزوئلا، مدیران نخبه و سرمایه‌گذاران خارجی را قناری داد و شرکت را با وفاداران سیاسی بی‌تجربه پر کرد. نتیجه این مدیریت، زنجیره‌ای از حوادث فاجعه‌بار بود؛ ازجمله انفجار مرکبار پالایشگاه «کاردون» در سال ۲۰۱۲ که در تولید را به‌شدت کم و این عضو اوپک را محتاج واردات سوخت کرد. حتی وقتی نفت در میانه دهه ۲۰۰۰ بشکه‌ای صد دلار بود، فساد مالی، پول‌شویی و پرونده‌های قضایی مدیران ارشد، کم‌راین صنعت را شکست. امپراتوری خارج از کشور شرکت دولتی نفت ونزوئلا نیز فروریخت و کنترل جواهر اصلی‌اش، یعنی شرکت پالایشگاهی «سیتگو» (مستقر در آمریکا)، از دست رفت. این شرکت اکنون زیر کشش حراج دادگاه دلاور است تا بدهی‌های کاراکاس را صاف کند. در نهایت، نقش آمریکا انکارناپذیر است. کشوری که صد سال متد نفتی واشنگتن بود، با چرخش به سمت سرکوب و دیکتاتوری، هدف تحریم‌های مالی (۲۰۱۷) و نفتی (۲۰۱۹) قرار گرفت. این تحریم‌ها که تجارت و تأمین مالی را ممنوع کرد، میخ آخر را بر تابوت زیرساخت‌های نفتی کوبید؛ تأسیساتی که به‌شدت وابسته به فناوری آمریکایی بودند و حالا از ورود قطعات محروم مانده‌اند.

گزارش

ارز ترجیحی به تاریخ پیوست؟

آیا بارانه واقعا به مصرف‌کننده می‌رسد یا نه؟ حذف ارز ترجیحی، بدون پاسخ روشن به این سؤال، چیزی جز جابه‌جایی بار هزینه نیست. از این منظر، کالابرک نه یک ابزار جانیی، بلکه مهم‌ترین و شاید تنها دفاع قابل‌قبول دولت در برابر پیامدهای این تصمیم است.

اما کالابرک در ایران یک مفهوم تازه نیست که بدون پیش‌زمینه وارد سیاست‌گذاری شده باشد. حافظه جمعی، سرشار از تجربه‌هایی است که در آن حمایت‌ها یا دیر رسیدند، یا کمتر از حد انتظار بودند، یا در طول زمان زیر فشار تورم تحلیل رفتند و بی‌ثی شدند. همین پیشینه است که باعث می‌شود حتی وعده‌های منطقی، با تردید شنیده بشوند. مسئله فضا، طرحی یک ابزار نیست؛ مسئله این است که مخاطب به نتیجه آن باور ندارد.

دولت می‌گوید اگر قیمت‌ها بالا رفت، اعتبار کالابرک افزایش پیدا می‌کند. روی کاغذ، این جمله درست و حتی ضروری است. اما اقتصاد نه با جمله جلو می‌رود، نه با نیت؛ اقتصاد با عدد، زمان و تداوم کار می‌کند. کالابرگی که در شارژ شود، کالابرگی که کمتر از نرخ تورم تنظیم شود یا کالابرگی که هر ماه تبدیل به موضوع چانه‌زنی بوده‌ای شود، در عمل همان مسیری را می‌رود که ارز ترجیحی رفت؛ فرسایش تدریجی، بی‌سروصدا و پرهزینه.

در این نقطه، مسئله دیگر فقط حسابداری دولت یا ناترازی بوده نیست؛ مسئله، اعتماد عمومی است. اعتماد به اینکه این بار ابزار حمایتی، نیمه راه را هما نمی‌شود. اعتماد به اینکه جبران، مقطعی و مصلحتی نخواهد بود و هم‌تراز با همه، اعتماد به اینکه هزینه حذف یک سیاست غلط، قرار نیست دوباره به آینده موکول شود. کالابرک، اگر قرار است کار کند، باید از همان ابتدا شفاف، قابل پیش‌بینی و غیرقابل بازگشت طراحی شود. نه به‌عنوان امتیازی مشروط، نه به‌عنوان ابزار آرام‌سازی مقطعی، بلکه به‌عنوان بخشی پایدار از قاعده جدید بازی. هر نشانه‌ای از تردید، تأخیر یا عقب‌نشینی، این پیام را مخابره می‌کند که تصمیم باز هم موقتی است و این پیام، سریع‌تر از هر عددی اعتماد را فرسوده می‌کند. به همین دلیل است که کالابرگ را می‌توان آخرین سنگر اعتماد نامید. اگر این سنگر حفظ شود، شاید بتوان هزینه اجتماعی تصمیم را مدیریت کرد. اگر فرو بریزد، نه‌فقط این سیاست، بلکه هر اصلاح بعدی هم با دیوار بی‌اعتمادی بلندتری روبه‌رو خواهد شد. اقتصاد ایران دیگر ظرفیت آزمون و خطای تکراری ندارد. این بار حتی بازار هم منتظر توضیح نیست؛ بازار سال‌هاست توضیح‌ها را شنیده. آنچه همه منتظرش هستند، نه وعده تازه، بلکه ثبات رفتار است. ثباتی که اگر شکل نگیرد، این تصمیم هم مثل بسیاری از تصمیم‌های قبل، فقط به آرشنیو «دیر فهمیدم» اضافه خواهد شد.

آگهی دعوت به مجمع عمومی عادی انجمن علمی فیزیک پزشکی ایران به شماره ثبت ۱۵۷۷۲ و شناسه ملی ۱۰۱۰۰۵۷۸۳۷۰ (نوبت دوم) احتراماً به استحضار می‌رساند با توجه به اینکه مجمع عمومی عادی نوبت اول انجمن در روز سه شنبه مورخ ۱۴۰۴/۱۰/۰۹ به علت به حد نصاب نرسیدن حاضرین جلسه رسمیت پیدا نکرد. بدینوسیله از کلیه اعضای محترم پیوسته انجمن دعوت بعمل می‌آید تا در مجمع عمومی عادی نوبت دوم که در روز پنجشنبه مورخ ۱۴۰۴/۱۱/۱۹ از ساعت ۱۲ الی ۱۹ به آدرس: تهران، اتوبان خرازی، اتوبان همت غرب، مجتمع رزمال، سالن سینمایی شهرام یک برگزار می‌گردد، شرکت فرمایید.
دستور جلسه ۱ – استماع و اتخاذ تصمیم در خصوص گزارش عملکرد هیئت مدیره و تراز نامه مالی ۲ – استماع و اتخاذ تصمیم در خصوص گزارش بازرس ۳ – تصمیم در خصوص تعیین حق عضویت سالانیه ۴ – سایر موارد که در صلاحیت مجمع عمومی عادی است.
هیات مدیره انجمن علمی فیزیک پزشکی ایران

اداره ثبت اسناد و املاک حوزه ثبت ملک رودکی تهران
هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند و رسمی
آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آیین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی
برابر رای شماره ۰۳۰۱۴۵۰۷۶۲_۱۲۸۹۴۶ مورخه ۱۴۰۴/۰۴/۱۴ هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک رودکی تهران تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضی آقای / خانم جنت اصغری رودسری فرزند ابوالحسن بشماره شناسنامه ۸۱۰۵ صادره از ششدانگ یک قطعه زمین با پناهی احداثی در آن به مساحت ۳۰ متر مربع پلاک ۱۱۵۵ فرعی از ۲ اصلی مفروز و مجزی شده واقع در بخش ۱۰ خریداری از مالک رسمی محرز گردیده است لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می‌شود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند می‌توانند از این اداره تسلیم و پس از اخذ رسیدن ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند. بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد.
م ف ۱۵۳۴۳ اداره ثبت اسناد و املاک رودکی (تهران)

پروانه طبابت اینجانب دکتر منا ز مزم به شماره

نظام پزشکی ۱۲۸۹۴۶ مربوط به شهر تهران به شماره ۱۴۸_۱۲۸۹۴۶_۲۲۲ و شماره ملی ۰۰۷۵۰۱۰۵۳۴ تاریخ صدور ۱۴۰۲/۰۲/۰۹ تاریخ اعتبار ۱۴۰۵/۱۰/۰۱ مفقود گردیده و فاقد اعتبار می باشد.

اداره کل ثبت اسناد و املاک استان کرمانشاه
اداره ثبت اسناد و املاک حوزه ثبت ملک کرمانشاه ناحیه دو
هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمان های فاقد سند رسمی

آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آیین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمان های فاقد سند رسمی
برابر رای شماره ۰۳۰۱۴۵۰۷۶۲_۱۲۸۹۴۶ مورخه ۱۴۰۴/۰۴/۱۴ هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک کرمانشاه ناحیه دو تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضی آقای / خانم جنت اصغری رودسری فرزند ابوالحسن بشماره شناسنامه ۸۱۰۵ صادره از ششدانگ یک قطعه زمین با پناهی احداثی در آن به مساحت ۳۰ متر مربع پلاک ۱۱۵۵ فرعی از ۲ اصلی مفروز و مجزی شده واقع در بخش ۱۰ خریداری از مالک رسمی محرز گردیده است لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می‌شود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند می‌توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسیدن ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراضی، خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند. بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد.
تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۴/۱۰/۱۵
تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۴/۱۱/۰۱
فرشاد نادری
رئیس ثبت اسناد و املاک ۶۴۱۲

کارت هوشمند خودرو پژو ۲۰۶ خاکستری متالیک،

مدل ۱۳۸۶، به شماره پلاک ۱۶۸ ۷۶۶، با شماره شاسی ۲۱۵۰۳۲۴۴ و شماره موتور ۰۵۹۴۱۴۱۸۶۰۰۹۳۳، به نام **هر ا شیواپور** با کد ملی ۰۰۱۶۸۵۴۳۲۲ در تاریخ ۸ دی ۱۴۰۴ مفقود شده و فاقد اعتبار است.

آگهی دعوت از بستانکاران (سهامی خاص)

آگهی دعوت از بستانکاران شرکت گروه مدیریت و فناوری پایا وصال تام (سهامی خاص) به شماره ثبت ۵۷۵۷۶۶ و شناسه ملی ۰۹۹۳۰۴۷۴_۱۴۰۰ در اجرای ماده ۲۲۵ اصلاحیه قانون تجارت از کلیه بستانکاران شرکت گروه مدیریت و فناوری پایا وصال تام در حال تصفیه (سهامی خاص) به شماره ثبت ۵۷۵۷۶۶ و شناسه ملی ۰۹۹۳۰۴۷۴ که آگهی انحلال آن در صفحه ۷۷ روزنامه رسمی کشور به شماره ۲۳۰۹۴ مورخ ۱۴۰۳/۰۶/۱۹ درج گردیده است دعوت به عمل می آید تا ظرف مدت حداکثر ۶ ماه از تاریخ انتشار آگهی نوبت اول با ارائه مدارک مثبته ادعای خود به مدیر تصفیه آقای علیرضا رضایی امیری به شماره همراه ۰۹۳۵۵۵۵۱۴۱۹ مستقر در آدرس تهران شهرستان تهران بخش مرکزی شهر تهران دروس قضایی هدایت خیابان شهید حسن تاش پلاک ۲۲ طبقه ۲ واحد ۴ کد پستی ۱۹۴۳۶۳۳۴۵۵ مراجعه نمایند. بدیهی است شرکت و مدیر تصفیه در مورد هرگونه ادعای احتمالی که خارج از مدت فوق به شرکت منعکس گردد مسئولیتی نخواهد داشت.

مدیر تصفیه شرکت گروه مدیریت و فناوری پایا وصال تام (سهامی خاص) در حال تصفیه / آقای علیرضا رضایی امیری